



Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 239/25
8.4.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија: Марка Јоцића, председника већа, Драгослава Милановића и Виолете Јовановић, чланова већа, са вишим саветником - записничарем Тањом Славковић, у кривичном предмету против **окривљеног АА**, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297 став 4 у вези члана 289 став 3 у вези става 1 КЗ-а, решавајући по жалби бранилаца окривљеног АА, адвоката Маје Тркуља и Илије Вешовића, изјављеној против пресуде Другог основног суда у Београду К.бр.251/24 од 19.12.2024. године, у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 447 ЗКП-а, у одсуству уредно обавештених јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљеног АА, адвоката Маје Тркуља, а у присуству браниоца окривљеног АА, адвоката Илије Вешовића, донео је дана 08.04.2025. године

ПРЕСУДУ

ПОВОДОМ ЖАЛБЕ бранилаца окривљеног АА, адвоката Маје Тркуља и Илије Вешовића, а по службеној дужности **ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ** пресуда Другог основног суда у Београду К.бр.251/24 од 19.12.2024. године, **само у погледу одлуке о кривичној санкцији**, тако што Апелациони суд у Београду, окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297 став 4 у вези члана 289 став 3 у вези става 1 КЗ-а, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, применом цитираних законских прописа и одредби чланова 4, 42, 43, 45, 54, 56 и 57 КЗ-а, **ОСУЂУЈЕ** на казну затвора у трајању од **6 (шест) месеци**, која казна ће се извршити тако што ће је окривљени издржавати **у просторијама у којима станује, са применом електронског надзора**, с тим да окривљени не сме напуштати просторије у којима станује, осим у случајевима прописаним Законом који уређује извршење кривичних санкција. Уколико окривљени једном у трајању од преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора, док се жалба бранилаца окривљеног АА, адвоката Маје Тркуља и Илије Вешовића, у **осталом делу ОДБИЈА** као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду К.бр.251/24 од 19.11.2024. године, окривљени Синиша Хацић је оглашен кривим да је извршио кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297 став 4 у вези члана 289 став 3 у вези става 1 КЗ-а, па је осуђен на казну затвора у трајању од једне године, а коју казну има извршити тако што ће је издржавати у просторијама у којима станује, са применом електронског надзора, с тим да окривљени не сме напуштати просторије у којима станује, осим у случајевима прописаним Законом који уређује извршење кривичних санкција. Уколико окривљени једном у трајању од преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора.

Првостепеном пресудом, окривљеном АА је на основу одредби члана 86 КЗ-а у вези члана 297 став 5 КЗ-а, изречена мера безбедности забрана управљања моторним возилом "Б" категорије у трајању од три године, рачунајући од дана правоснажности пресуде, с тим да му се време на издржавању казне затвора не урачунава у време трајања ове мере.

Првостепеном пресудом, оштећени ББ и ВВ су у смислу одредбе члана 258 став 4 ЗКП-а, ради остваривања имовинскоправног захтева упућени на парнични поступак.

Првостепеном пресудом, окривљени АА је обавезан да оштећенима надокнади трошкове кривичног поступка у смислу одредбе члана 261 став 2 тачка 8 ЗКП-а, који обухватају нужне издатке оштећених и награду и нужне издатке њиховог пуномоћника, у износу од 398.250,00 динара, које је дужан да плати у року од 15 дана од дана правоснажности пресуде, под претњом принудног извршења, док је у смислу одредби члана 264 став 4 ЗКП-а ослобођен плаћања трошкова кривичног поступка и паушала, па исти падају на терет буџетских средстава суда.

Против наведене пресуде жалбу су изјавили браниоци окривљеног АА, адвокати Маја Тркуља и Илија Вешовић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, док се према жалбеним наводима првостепена пресуда побија само због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу бранилаца, побијану пресуду преиначи, окривљеног ослободи од оптужбе, или да усвоји жалбу бранилаца, побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење. У жалби су браниоци ставили захтев да буду обавештени о седници већа.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је писаним поднеском Ктж.бр.260/25 од 13.03.2025. године, предложио да Апелациони суд у Београду одбије као неосновану жалбу бранилаца окривљеног АА и првостепену пресуду потврди.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 447 ЗКП-а, у одсуству уредно обавештених јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљеног АА, адвоката Маје Тркуља, а у

присуству браниоца окривљеног АА, адвоката Илије Вешовића, на којој је размотрио списе предмета заједно са побијаном пресудом, жалбом и изјашњењем АЈТ-а у Београду у писаном поднеску, након што је првостепену пресуду испитао у смислу одредбе члана 451 став 1 ЗКП-а, у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалби, па је по оцени жалбених навода и предлога, нашао:

-жалба бранилаца је делимично основана.

Жалбеним наводима бранилаца окривљеног АА оспорава се правилност и законитост побијане пресуде и указује да побијана пресуда не садржи довољно јасне разлоге у погледу закључка да је окривљени извршио кривично дело за које је осуђен, јер се у образложењу побијане пресуде не наводи ниједан разлог у прилог става суда да је окривљени АА критичном приликом поступао са свесним нехатом, осим налаза и мишљења судског вештака Предрага Атанасковића, занемаривши притом чињеницу да се у налазу и мишљењу судског вештака Милорада Типсаревића такав став оспорава и наводи да је до саобраћајне незгоде дошло управо поступањем оштећеног ГГ, тако да у конкретном случају не постоји ниједна околност која би оправдала одлуку првостепеног суда да поклони веру налазу и мишљењу судског вештака Предрага Атанасковића, а да налаз и мишљење стручног саветника Милорада Типсаревића у потпуности занемари.

По оцени Апелационог суда у Београду, а насупрот изнетим жалбеним наводима бранилаца окривљеног АА, првостепена пресуда је донета без битних повреда одредаба кривичног поступка, без повреде кривичног закона и на основу правилно и потпуно утврђеног чињеничног стања, при чему је првостепени суд за донету одлуку у образложењу побијане пресуде дао јасне, непротивречне и аргументоване разлоге, које у потпуности као правилне прихвата и овај суд, као другостепени, који разлози и њихова правилност нису доведени у сумњу жалбеним наводима бранилаца, у погледу утврђеног чињеничног стања.

Првостепени суд је ценио одбрану окривљеног АА, па је исту прихватио у делу да се критичном приликом као возач путничког возила “Fiat Punto” регистарских ознака ... кретао у колони од отприлике десет возила, коловозом улице Аутопут Београд – Остружница, брзином од око 70-75 km/h, да је у једном тренутку приметио да се возила испред њега престројавају у леву коловозну траку, што он није могао да учини јер су се том траком с кретала возила која су много снажнија и бржа од његовог, те да је, након што се возило које се кретало испред њега нагло престројило, на 15 метара удаљености угледао бели “Југо”, па је, након што није успео да се престроји, почео да кочи, али није имао довољно времена и својим возилом је ударио у возило које је било заустављено, односно да је касније схватио да је прво ударио у пешака, па у заустављено возило, па је овакву његову одбрану првостепени суд правилно прихватио, с обзиром да је у сагласности са изведеним, пре свега писаним доказима и то са записником о увиђају и фотодокументацијом, те налазом и мишљењем судског вештака саобраћајне струке Предрага Атанасковића, из ког налаза несумњиво произилази да је возило “Застава” било заустављено у десној саобраћајној траци, да се окривљени критичном приликом кретао десном саобраћајном траком иза возила “Застава” брзином од 75 km/h, те да је контакт возила остварен у десној саобраћајној траци, непосредно

пре положаја заустављеног возила “Punto” за око 3,5 метра испред и то чеоним делом возила “Punto” и телом пешака и задњом страном возила “Застава”, у ком тренутку контакта се возило “Punto” кретало брзином од око 62 km/h. Првостепени суд је такође имао у виду да је окривљени у свој одбрани истакао да је испред себе имао колону од десет возила, да је видео и схватио да се из неког разлога сва возила из колоне измештају ка левој саобраћајној траци, па је код напред изнетог према мишљењу вештака окривљени могао брзину свог возила да смањи из наведених разлога, у циљу опрезније вожње, при чему би своје возило у конкретном случају зауставио и при свим брзинама нижим од 69 km/h. Имајући у виду наведено, првостепени суд изводи закључак да је возач возила “Punto”, с обзиром да је имао у виду више возила испред себе која су мењала саобраћајну траку, тачније колону од десет возила и да је стога морао да предвиди овакву ситуацију, иста у конкретном случају не представља за њега нешто неочекивано, због чега је требао да смањи брзину свог возила у циљу опрезније вожње, јер тврди да није могао да се престроји, при чему би своје возило у конкретном случају зауставио, па како то тврди судски вештак, при свим брзинама нижим од 69 km/h, што све, надаље, указује да је окривљени непрописном радњом, неприлагођавањем брзине кретања свог возила густини саобраћаја и другим саобраћајним условима, тако да возило може благовремено да заустави пред сваком препреком коју под датим околностима може да види или има разлога да предвиди, односно да возилом управља на начин на који не угрожава безбедност саобраћаја, због чега је дошло до незгоде и његове радње у саобраћају су у узрочно-последичној вези са настанком незгоде, ово стога, имајући у виду да и сам окривљени тврди да је видео возила из колоне испред себе која се престројавају, да је стога свакако имао разлога да предвиди постојање препреке. Првостепени суд је такође ценио и наводе одбране, да је оштећени непрописно зауставио своје возило на месту где то није дозвољено, али оцењује да та чињеница, иако неспорна, није од утицаја на другачију одлуку из разлога који су претходно наведени.

Првостепени суд је поред одбране окривљеног ценио налаз и мишљење судског вештака саобраћајне струке Предрага Атанасковића и његов исказ на главном претресу, који је прихватио у погледу просторно-временске анализе саобраћајне незгоде, брзине кретања возила, самог контакта, као и путања кретања возила, с обзиром да је стручан, јасан, прецизан, детаљно образложен и у складу са осталим изведеним доказима и који налаз ничим није доведен у сумњу. Првостепени суд је такође ценио и налаз и мишљење стручног саветника Милорада Типсаревића, који је сагласан налазу и мишљењу судског вештака Предрага Атанасковића у погледу израчунатих параметара, које ни у ком делу није оспорио, јер је и судски вештак у свом налазу и мишљењу и на главном претресу, ценећи записник о увиђају саобраћајне незгоде, фотодокументацију, обдукциони налаз, те исказ сведока оштећене ББ и одбрану окривљеног АА, утврдио битне параметре којима је одредио брзину кретања возила окривљеног, место контакта и целокупну временско-просторну анализу незгоде, па је сходно наведеном, за утврђено чињенично стање у образложењу побијане пресуде дао довољно јасне и аргументоване разлоге, које у свему као правилне прихвата и Апелациони суд у Београду, као другостепени, при чему се неспорно утврђено чињенично стање не доводи у сумњу жалбеним наводима бранилаца којима се истиче да је првостепени суд већи значај придао судском вештаку Предрагу Атанацковићу у односу на вештака Милорада Типсаревића, који је поступао у својству стручног саветника. Ово са разлога што је

првостепени суд у образложењу побијане пресуде дао детаљне разлоге на страни 14 образложења због којих је прихватио како исказ судског вештака Предрага Атанацковића, тако и исказ судског вештака Милорада Типсаревића, а који је сагласан налазу и мишљењу судског вештака Предрага Атанацковића у погледу израчунатих параметара, а које ни у ком делу није оспорио ни судски вештак Атанасковић.

Првостепени суд је на правилно цењено и утврђено чињенично стање применио кривични закон, када је нашао да су се у радњама окривљеног АА, ближе описаним у изреци првостепене пресуде, стекла сва законска обележја кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297 став 4 у вези члана 289 став 3 у вези става 1 КЗ-а, за које га је правилном применом одредбе члана 22 КЗ-а огласио кривим, о чему је и у образложењу побијане пресуде дао довољно јасне и аргументоване разлоге, које у свему као правилне прихвата и овај суд, као другостепени и који се изнетим жалбеним наводима одбране, не доводе у сумњу.

Апелациони суд у Београду је побијану пресуду испитао у погледу одлуке о кривичној санкцији, сходно одредби члана 451 став 2 ЗКП-а, по службеној дужности, по жалби бранилаца окривљеног, с обзиром да се жалбеним наводима одбране првостепена пресуда побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, те налази да је првостепени суд приликом одлучивања о избору врсте и висине кривичне санкције ценио све околности из члана 54 КЗ-а, али да истима није дао одговарајући значај приликом одмеравања висине казне затвора. Првостепени суд је од олакшавајућих околности на страни окривљеног ценио чињеницу да окривљени раније није осуђиван, његову старосну доб, да се ради о лицу које је 1944. годиште, његово коректно држање пред судом, да је породичан човек, да је и сам повређен у овој незгоди, с тим да треба имати у виду и допринос оштећеног насталој саобраћајној незгоди, док отежавајућих околности на страни окривљеног није било. По оцени Апелационог суда у Београду, првостепени суд није дао адекватан значај побројаним олакшавајућим околностима на страни окривљеног, а у одсуству отежавајућих околности, па је овај суд олакшавајућим околностима дао карактер нарочито олакшавајућих околности и окривљеном ублажио казну испод законом прописаног минимума у смислу одредби члана 56 и 57 КЗ-а, и осудио га на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци, коју ће издржавати у просторијама у којима станује, уз примену електронског надзора, а све на начин који је ближе опредељен у изреци ове пресуде, налазећи, а имајући у виду степен повреде заштићеног друштвеног добра, те степен кривице окривљеног, да ће се казном затвора на коју је осуђен у потпуности остварити сврха кажњавања прописана одредбом члана 42 КЗ-а, а у оквиру опште сврхе кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ-а.

Са свега напред изложеног, Апелациони суд у Београду је донео одлуку као у изреци пресуде, на основу одредби члана 459 и 457 ЗКП-а.

Виши саветник-записничар
Тања Славковић, с.р.

Председник већа-судија
Марко Јоцић, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић